

og det sker ofte i mindre Forsamlinger som her. Saa prøver man sig frem. Det bliver muligvis en Brøk, der er højere eller mindre, men da det er ubeekvent at regne med Brøker, kan man jo multiplicere alle Gruppetallene med 10 eller 100 eller bruge Decimalbrøker og paa den Maade komme lettere ud over det. Jeg nævner kun dette, fordi det ikke er væsentligt, at der i de 6 Medlemmers Forslag staar, hvorledes Regningen skal udføres; at Fordelingstallet er den sidste brugte Kvotient — det vil jo i Virkeligheden vise sig at være Tilfældet, det er det Tal, der altid kan bruges til Prøve. Men det kan, som sagt, efter Omstændighederne udregnes paa forskellig Maade. Jeg tror derfor, at Enhver lige saa let kan kontrollere Rigtigheden som ved at bruge den vanskeligere, omstændeligere og tidsspildende Fremgangsmaade, som er foreslaaet af det ærede Medlem for Njøbenhavns 6te Valgkreds.

Men jeg skal med det Samme, inden jeg kommer til Hovedindbendingen, nævne nogle andre Feil ved Forslaget. Der staar saaledes Side 2, Spalte 1, i den 9de Linie fra neder, at de Grupper, som have de højeste overskydende Rester, tillægges der 1 Medlem. Det forekommer mig at være i højeste Grad tvetydigt, at Grupperne skulle have 1 Medlem; der maa naturligvis staa: „hver“ et Medlem; men det kan jo rettes ved 3die Behandling, hvis det ærede Medlems Forslag gaar igjennem. En anden væsentligere Anse er den, at naar Resultatet er fundet, skal Formanden fastsætte Tiden, inden hvilken Gruppen skal foretage Valg af de Medlemmer, den skal have ind i Udvalg, medens derimod de 6 Medlemmers Forslag anbefaler sig ved, at det er umiddelbart særdygt. Det ærede Medlems Forslag er altsaa mere tidsspildende. Endelig er det, naar man bruger de 6 Medlemmers Forslag, unødvendigt at have det sidste Stykke, som det ærede Medlem for Njøbenhavns 6te Valgkreds foreslaar, nemlig at „efter Valgets Tilendbringelse paahviler det den største Gruppens første Medlem at sammenkalde Udvalget“, thi naar man bruger den D'Hondtske Fordelingsmaade, bliver den største Gruppens første Kandidat al Tid det først valgte Medlem; der er aldeles ingen Tilfældighed, ikke den mindste Vedtrækning, Kandidaterne komme frem i den matematisk regelmæssige Ordning, En for En, hvorimod det efter den Andræste Maade kommer an paa, hvem der først kommer op af Urnen, hvilket ogsaa gjør sin Indflydelse gjældende paa, hvem der skal være den sidste valgte Kandidat.

Men jeg kommer nu til den væsentligste Indbending imod det ærede Medlems For-

slag, og det er i Anledning af dette, at jeg har tilladt mig at stille et Underændringsforslag. Det ærede Medlem regner nemlig galt, d. v. s. forudsat at det skal være en virkelig, sand, retfærdig Forholdstalsvalgmaade; han bryder Proportionaliteten, naar han ikke strax faar hele Kvotienter, som tilsammen give det Antal Medlemmer, som skal være i Udvalget. Jeg skal bevise dette, og jeg haaber, at gjøre det saa klart, at det kan fortaas. Jeg skal nemlig gjøre opmærksom paa, at en Brøk betyder i dette Tilfælde ikke det Samme, enten den staar ved Siden af et stort Partital eller ved Siden af et lille Partital, idet nemlig det store Parti har en større Hastighed og hurtigere faar sine Medlemmer valgte. Det er Noget, vi kende godt her, hvor Forholdstalsvalgmaaden bruges; det største Partis Kandidater komme hurtigere op af Urnen, men det kan billedlig fremstilles, hvis de Herrer f. Ex. ville se paa deres Uhr. Jeg beklager stadig, at jeg ikke har en fort Table. Men et Lommeuhr antager jeg, at vi Alle have. Saa se vi, at Klokken, hvis Uhrret gaar rigtig, er 10 Minuter i 2. Nu spørges der, hvilken af disse to Kapløbere, den store eller den lille Viser, der først naaer Tallet 3 paa Uhrstiven? Saa skulde det ærede Medlem for Njøbenhavns 6te Valgkreds svare, at det gjør den lille Viser — efter som det er „den lille Tabel“, som han regner med i sit Ændringsforslag — fordi den lille Viser er nærmest ved 3, den har den korteste Vej tilbage. Eller, hvis man f. Ex. gaar ud fra det Udgangspunkt, vi have i dette Dieblit, den lange og den lille Viser, saa siger han, at „de overskydende Rester“ jo ere større for den lille Viser end for den lange Viser. Men det vide vi jo Allesammen meget godt, at den lange Viser bevæger sig med 12 Gange større Hastighed end den lille Viser, og det er det, som det ærede Medlem overser. Jeg skal senere tage et andet Exempel; men jeg skal først vise ganske nøjagtig matematisk, hvad det er for en forfærdelig lang Beregning det ærede Medlem kommer med. Han vil først have Grupperne — jeg gaar ud fra de samme Tal, som jeg nævnte før — 59, 23 og 17 multiplicerede med Udvalgsmedlemmernes Antal; det er 9. Dernæst skulde de divideres med Gruppernes samlede Tal; det er i dette Tilfælde 99 — ved Fortfortning slipper han dog med Tallet 11 i Stedet for. Naar man saa udfører denne Division — ja, jeg forlanger ikke, at ærede Medlemmer, som ikke have Papir, Pen og Blæk, skulle kunne følge med, men jeg beder dem undskyldte mig et Dieblit, jeg ønsker, at dette skal føres ind i Tidenden, saaledes